

ΠΙΝΑΚΟΘΗΚΗ

Ο ἡμέτερος συνεργάτης κ. Μαρτίνος Σιγούρος ἀνηγορεύθη Διδάκτωρ τοῦ Δικαίου.

Ο Κάλξερ ἀπεφάσισε νὰ ἀφαιρέσῃ ἐκ τοῦ Ἀχιλλείου τὸ ἄγαλμα τοῦ Χάινε, εἰς τὴν θέσιν τοῦ ὁποίου θὰ τοποθετήσῃ ἄγαλμα τῆς Αὐτοκρατορῆος Ἐλισάβετ κατασκευασθόσμενον ὑπὸ τοῦ καθηγητοῦ Ἐρτερ.

Εἰς τὸ δελτίον τῆς Ἀρχαιολογικῆς Φιλολογικῆς καὶ Καλλιτεχνικῆς Ἀκαδημίας τῆς Νεαπόλεως ἐδημοσιεύθησαν τρία διηγήματα τοῦ κ. Ι. Δαμβέργη, «Ἡ κόρη τοῦ καπετάνιου», «Τὸ δαχτυλίδι» καὶ ὁ «Μεχμέτ Μανουήλ». Ἡ μετάφρασις ὀφείλεται εἰς τὸν γνωστότατον ἑλληνοστὴν καὶ φιλέλληνα κ. δὲ Σιμόνι Μπροϊβερ, ὁ ὁποῖος καὶ ἄλλα ἔργα τῆς Ἑλληνικῆς φιλολογίας ἔχει μεταφέρει εἰς τὴν Ἰταλικήν.

Ο ἡμέτερος συνεργάτης κ. Ary René d'Yvermont, διευθυντῆς τοῦ Γαλλικοῦ περιοδικοῦ «Ἴοις», ἀπήλυθεν ἐγκύκλιον πρὸς ἐπιφανεῖς συγγραφεῖς ἐρωτῶν αὐτοὺς ἂν πιστεύουν εἰς τὴν ὑπαρξίν Ὀμηροῦ καὶ εἰς τὴν ἐπιβίωσιν ὁμηρικῆς ἐπιρροῆς καὶ ἂν ἐπιδοκιμάζουν τὴν σκέψιν ἀνεγέρσεως ἀνδριάντος εἰς τὸν Ὀμηρον ἐν Παριίοις διὰ κοινοῦ ἐράνου.

Ἐπὶ τῇ εὐκαιρίᾳ τῆς ἀναγνώσεως τῆς κρίσεως τοῦ Σεβαστοπούλειου γλωσσικοῦ διαγωνισμοῦ, πρωτοβουλία τῶν κ. κ. Γ. Μιστριώτου καὶ Ι. Καλοσύνη, ἀπεφασίσθη ἡ σύστασις Ἰανελληνίου Ἑταιρείας πρὸς προστασίαν τῆς λαλομένης καὶ γραφομένης Ἑλληνικῆς γλώσσης. Ἡ πραγματοποίησις τοῦ σκοποῦ τούτου θὰ ἐπιδιωχθῇ διὰ τῆς ἐπισχύσεως τῶν ἐξ ἰδιοφυίας ἢ δι' ἀσκήσεως γραφόντων τὴν γλῶσσαν δοκιμώτερον, χαριέστερον καὶ τελειότερον καὶ διὰ τῆς βραβεύσεως ἔργων γεγραμμένων ἐν γλώσσῃ ἁρμονικῇ, ὁμαλῇ καὶ φιλοκάλῳ, ἀπηλλαγμένη ξενισμῶν, ὡς ἐπίσης καὶ διὰ τῆς βραβεύσεως ἐφημερίδων καὶ περιοδικῶν τοῦ ἐσωτερικοῦ καὶ τοῦ ἐξωτερικοῦ, τῶν διακρινομένων διὰ τὴν καθαρότητα τῆς γλώσσης.

Αἱ πόλεις τῆς Ρώμης καὶ τοῦ Τουρίνου θὰ ἐορτάσουν τῷ 1911 τὴν πεντηκονταετηρίδα ἀπὸ τῆς ἀνακηρύξεως τῆς Ἰταλίας εἰς βασιλείαν. Ἐπὶ τῇ εὐκαιρίᾳ ταύτῃ ἐν Ρώμῃ θὰ διοργανωθῇ διεθνὴς Ἐκθεσις καλλιτεχνίας, ἱστορίας καὶ ἀρχαιολογίας. Ἐν δὲ τῷ Τουρίνῳ Ἐκθεσις ἐμπορίου καὶ βιομηχανίας. Ἡ Ἑλλὰς ἐκλήθη ἐπισήμως νὰ ἀντιπροσωπευθῇ.

Ο Κάλξερ ἐνετέλλετο εἰς τὸν παρακολουθοῦντα αὐτὸν γλύπτην κ. Γκότς ὅπως μεταβαίνων εἰς Γερμανίαν κατασκευάσῃ μέγιστον ἄγαλμα τοῦ Ἀχιλλέως νικητοῦ δριεχάλκινον καὶ ἐπιχρυσον, ὕψους 9 μέτρων, τὸ ὁποῖον θὰ τοποθετηθῇ ἐπὶ τῆς στέγης τοῦ Ἀχιλλείου διὰ νὰ φαίνεται μακρόθεν εἰς τοὺς διαπλέοντας τὰς ἀκτῆς τῆς Κερκύρας.

Ἡ ἐν Λιέγη Ἑταιρεία πρὸς ἐνθάρρυνσιν τῆς καλλιτεχνίας ἐνεταλμένη παρὰ τῆς δημοτικῆς Ἀρχῆς νὰ διοργανῶι μεγάλας ἐκθέσεις διὰ τοὺς ζωγράφους καὶ γλύπτας τῆς πόλεως, ὥρισεν ὡς ἐναρκτήριον ἡμέραν τῆς προσεχοῦς διεθνούς καλλιτεχνικῆς ἐκθέσεως τῆς τῆν 1ην Μαΐου τοῦ 1909, μέγαρον δὲ τὸ τῆς Ἐκθέσεως τοῦ 1905, ἐνὸς τοῦ Ἀνακτόρου τῶν Ἐορτῶν τοῦ Πάρκου Βουερίε.

Θὰ περιλάβῃ ἡ Ἐκθεσις ἔργα Βέλγων καὶ ἀλλοδαπῶν καλλιτεχνῶν, ζώντων ἢ καὶ τελευτησάντων μετὰ τὴν τελευταίαν Ἐκθεσιν τοῦ 1905 ὡς ζωγραφίας, σχεδιασμοὺς, κρητιδογραφίας, ὕδατογραφίας, λεπτο-

Γεώργιος Εὐσεβίου
ὁ ἐνδεκαετῆς βιολιστῆς

γραφίας (miniatures), ἔργα γλυπτικῆς, χαρτογραφίας καὶ λιθογραφίας.

Οἱ καλλιτέχναι εἰς οὐδὲν ἔξοδον διὰ τὴν διὰ σιδηροδρομοῦ μεταφορὰν θὰ ὑποβληθῶσιν ἐντὸς τοῦ Βελγικοῦ Κράτους.

Ἡ πρὸς ἐνθάρρυνσιν τῆς Καλλιτεχνίας Ἑταιρεία προτίθεται ἐν τέλει νὰ προσφέρῃ εἰς τὰ μέλη τῆς εἰς ἀνάμνησιν τῆς Ἐκθέσεως μίαν χαλκογραφίαν.

Τῆς Γάνδης ἡ Ἐκθεσις ὑποτίθεται ὅτι θὰ ἀνοίξῃ κατὰ Αὐγουστον τοῦ 1909· οὕτως ὥστε ἡ μία νὰ διαδεχθῇ τὴν ἄλλην καὶ πολλὰ τῶν ἔργων νὰ ἐμφανισθοῦν εἰς ἀμφοτέραις τῆς Ἐκθέσεως.

Κατὰ τὸν Ἀπρίλιον ὡσαύτως ἐξέθησαν τὰ ἔργα τῶν ἐν τῇ αἰθούσῃ τῆς Emulation οἱ Delsa, Wolff καὶ X. Wurth.

Ο ἀνδριαντοποιὸς Hipp. Le Roy ἐγένετο θῦμα φοβερᾶς κλοπῆς. Δύο ἔργα τοῦ μαρμάρου, ἡ προτομή τοῦ περιωνύμου φυσικοῦ Plateau καὶ ἑτέρα παριωνῆς κυρίας ἐκλάπησαν ἢ ἐχάθησαν ἐνῶ μετεφέροντο ἐκ Γάνδης εἰς Παριίους, ἐνθα ὁ καλλιτέχνης προτίθεται νὰ τὰ ἐκθέσῃ εἰς τὸ ἐτήσιον Salon τῆς Société des Beaux-Arts. Ὅλαι αἱ ἀναζητήσεις ἀπέβησαν ἀκαρποὶ τόσο ἐν Βελγίῳ, ὅσῳ καὶ ἐν Γαλλίᾳ.

Κατὰ τὸν λήξαντα μῆνα ἐν Λιέγη ἐγένετο ἔκθεσις ἔργων ζωγραφικῆς τῆς κ. Maguerite Radoux καὶ τοῦ κ. Richard Heintz.

Ἐν Λιέγη παρασκευάζεται ἐνδιαφέρουσα ἔκθεσις τῶν κυριωτέρων ἀντιγράφων «estampes» τῶν ἀρχαίων διδασκάλων τῆς χαρακτικῆς, τὰ ὁποῖα ἐπεξηροῦνται ἐν τῷ ἐσχάτῳ ἐκδοθέντι ἔργῳ τοῦ Alfred Micha : «Les Graveurs Liégeois».